

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 882/2016-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. decembra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou Mgr. Romanou Paliderovou, Jégého 19, Bratislava, pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 197/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. apríla 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 197/2010 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že „*Vo veci vedenej na Okresnom súde v Trenčíne pod č. k. 26 C 197/2010 sú robené zbytočné súdne prietahy neefektívne a nespravodlivé konanie vo veci, následkom čoho od podania návrhu žaloby zo dňa 13. 07. 2010 k dnešnému dňu uplynula lehota 5 rokov a takmer 10 mesiacov a vec nie je právoplatne ukončená.*“.

3. Podľa názoru sťažovateľa okresný súd postupom v namietanom konaní porušuje jeho základné právo na konanie bez zbytočných prietahov priznané čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a v odôvodnení sťažnosti bližšie uvádza:

„*Medzičasom aj zomrela pôvodná odporkyňa: [REDAKOVANÉ], následkom čoho nehnuteľnosť zdedila jej dcéra: [REDAKOVANÉ], ktorá spornú vec predala novému vlastníkovi: [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] - vid' výpis [REDAKOVANÉ]*

Na spornej nehnuteľnosti som na základe stavebného povolenia zo dňa 22.08.1980, [REDAKOVANÉ] uskutočnil prestavbu kamennej murovanej studne, s čím spoluvlastnícka studne [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] súhlasila.

Na prestavbu studne som vynaložil veľké finančné náklady a preto je nevyhnutné, aby so mal zabezpečené vynaložené finančné náklady spojené s prestavbou studne na susednom pozemku zápisom do katastra nehnuteľností.

Súd vo veci neefektívne koná, robí zbytočné súdne prietahy aj napriek tomu, že som podal do rúk predsedu Okresného súdu v Trenčíne sťažnosť na zbytočné súdne prietahy, zo dňa 29.09.2012.

Listom zo dňa 15.10.2012, číslo Spr 2202/2012 mi okrem iného predsedníčka okresného súdu oznámila, že plynulosť ďalšieho postupu v konaní bude v jednomesačných intervaloch sledovať.

Okresný súd v Trenčíne vo veci okrem zbytočných súdnych prietahov a neefektívneho konania aj nespravodlivo rozhoduje, následkom čoho som podal odvolanie zo dňa 30.11.2012, následne Krajský súd po zbytočných súdnych prietahoch v podstatnej časti nespravodlivo rozhodol, vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, ktorý pokračuje v zbytočných súdnych prietahoch.

Okresný súd v Trenčíne listom zo dňa 23.októbra 2015, Číslo 26 C/197/2010-200 ma veľmi oneskorene vzyva, aby som sa vyjadril k podaniu odporkyne zo dňa 05.10.2012, (bez preukázania osobného doručenia).“

4. Keďže napadnuté konanie dosiaľ nebolo právoplatne skončené, sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

1. *Okresný súd v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn.:26 C/197/2010 porušil základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných súdnych prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ako aj právo ne prerokovanie veci súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.*

2.*Okresnému súdu v Trenčíne prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn.: 26 C/197/2010 konal spravodlivo, efektívne a bez zbytočných súdnych prietahov.*

3. *[REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 10.000,- EUR, ktoré mu je povinný Okresný súd v Trenčíne zaplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia.*

4. *Okresný súd v Trenčíne je povinný zaplatiť náhradu trov na účet advokáta pri zastupovaní pred ústavným súdom, do jedného mesiaca od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.*

5. *Sťažovateľ súhlasí s tým, aby sťažnosť bola prerokovaná bez ústneho pojednávania.“*

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Predmetom sťažnosti je sťažovateľom namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 197/2010, ktorého predmetom je určenie zápisu vkladu služobnosti užívania studne.

8. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

9. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

10. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej

lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08).

11. O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

12. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne.

13. V prípade, ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (a čl. 6 ods. 1 dohovoru), návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 38/04, III. ÚS 24/04, III. ÚS 372/06).

14. Ústavný súd konštatuje, že podstatnú časť napadnutého konania zdokumentoval vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 536/2015 z 3. septembra 2015, pričom zo spisu okresného súdu sp. zn. 26 C 197/2010, ktorý si ústavný súd na účel predbežného prerokovania sťažnosti vyžiadal, vyplýva, že napadnuté konanie začalo na okresnom súde 15. júla 2010 doručením návrhu sťažovateľa, ktorým sa domáhal voči pôvodnej odporkyni [REDACTED]

██████████ zápisu vkladu služobnosti užívania studne. Následne 20. októbra 2010 okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za návrh. Po úmrtí odporkyne 8. novembra 2010 vyzval okresný súd sťažovateľa výzvou z 21. januára 2011, aby sa vyjadril, či aj po smrti odporkyne trvá na podanom návrhu. Sťažovateľ 9. februára 2011 oznámil, že trvá na podanom návrhu v celom rozsahu. Dňa 11. februára 2011 požiadal okresný súd na účely oznámenia okruhu dedičov Okresný súd Bratislava IV o informáciu z dedičského konania. Okresnému súdu bolo zo strany Okresného súdu Bratislava IV 11. februára 2011 oznámené, že dedičské konanie po nebohej odporkyni prebieha u ██████████. Po vyžiadaní okruhu dedičov v marci 2011 sa 27. apríla 2011 vyjadrili k žalobe právni nástupcovia odporkyne (██████████, ██████████, ██████████ ██████████). Okresný súd 11. mája 2011 vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov podania, na čo sťažovateľ reagoval 20. júna 2011. Okresný súd následne 29. júna 2011 uznesením rozhodol, že konanie prerušuje do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 65 D 937/2010. Po doručení osvedčenia o dedičstve po poručiteľke ██████████ (pôvodnej odporkyni) okresný súd uznesením z 31. októbra 2011 rozhodol, že v konaní sa pokračuje, a vyzval sťažovateľa na spresnenie návrhu. Dňa 7. decembra 2011 sa sťažovateľ vyjadril k výzve okresného súdu z 31. októbra 2011 v tom zmysle, že mienil podať návrh na pripustenie účastníkov na strane odporkyne. V priebehu roku 2012 sa na okresnom súde uskutočnilo 6 pojednávaní, a to v júni, júli, auguste, septembri, októbri, pričom na poslednom pojednávaní 31. októbra 2012 okresný súd vyhlásil rozsudok, ktorým zrušil vecné bremeno a návrh sťažovateľa na zriadenie vecného bremena zamietol. Dňa 21. decembra 2012 podal sťažovateľ odvolanie proti rozsudku okresného súdu v celom rozsahu. Keďže 14. decembra 2012 vyhlásil okresný súd dopĺňací rozsudok, podal sťažovateľ 27. decembra 2012 odvolanie aj proti dopĺňaciemu rozsudku v celom rozsahu. Následne okresný súd vykonal procesné úkony spojené s podaním odvolania, 12. marca 2013 vyzval sťažovateľa na zaplatenie poplatku za odvolanie a 19. marca 2013 zaslal okresný súd odvolanie sťažovateľa na vyjadrenie odporkyni. Po tom, ako sťažovateľ požiadal okresný súd o oslobodenie od súdnych poplatkov, okresný súd zaslal sťažovateľovi tlačivo na dokladovanie pomerov účastníka, ktoré bolo po vyplnení sťažovateľom 17. mája 2013 vrátené okresnému súdu. Následne okresný súd predložil spis s opravným prostriedkom na rozhodnutie Krajskému súdu

v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“), ktorý 15. júla 2015 na úradnej tabuli oznámil, že rozsudok vo veci bude vyhlásený 23. júla 2015.

15. Ústavný súd z príloh pripojených k podaniu sťažovateľa vedeného na ústavnom súde pod sp. zn. Rvp 12695/2015, ako aj na základe telefonického overovania veci na okresnom súde zistil, že krajský súd rozsudkom sp. zn. 19 Co 326/2013 z 23. júla 2015 napadnutý rozsudok sp. zn. 26 C 197/2010 z 31. októbra 2012 v prvom výroku zmenil a v druhom potvrdil, iba dopĺňací rozsudok okresného súdu sp. zn. 26 C 197/2010 zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie (súdny spis bol okresnému súdu vrátený 13. augusta 2015). Ostatným úkonom okresného súdu vo veci je skutočnosť, že zákonná sudkyňa 12. októbra 2016 nariadila termín pojednávania na 2. december 2016, ktoré sa neuskutočnilo z dôvodu ochorenia sťažovateľa, ktorý svoju neúčast' vopred ospravedlnil.

III.

16. Ústavný súd konštatuje, že vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 536/2015 z 3. septembra 2015 už podrobne vyhodnotil priebeh napadnutého konania z pohľadu zbytočných priet'ahov, pričom sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

17. Ako už bolo uvedené, napadnuté konanie bolo v prevažnej časti právoplatne skončené uznesením krajského súdu z 23. júla 2015, iba dopĺňací rozsudok okresného súdu bol zrušený a vec v rozsahu zrušenia bola 13. augusta 2015 vrátená na ďalšie konanie.

18. Keďže od vrátenia veci na ďalšie konanie do 12. októbra 2016, keď okresný súd nariadil termín pojednávania na 2. december 2016, uplynulo iba niečo vyše jedného roka, táto skutočnosť podľa názoru ústavného súdu nesignalizuje, že by v jej dôsledku došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

19. Na základe uvedeného, berúc do úvahy všetky okolnosti veci a najmä skutočnosť, že okresný súd v súčasnosti vo veci koná, ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

20. Ústavný súd tiež zistil, že sťažovateľ napriek tomu, že je v konaní pred ústavným súdom zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, advokátkou, v sťažnosti vôbec neuviedol, že v napadnutom konaní bolo o prevažnej časti návrhu už rozhodnuté rozsudkom krajského súdu sp. zn. 19 Co 326/2013 z 23. júla 2015, taktiež neuviedol, že prieťahy v napadnutom konaní už ústavný súd posudzoval (uznesenie sp. zn. II. ÚS 536/2015 z 3. septembra 2015), pričom tieto skutočnosti majú pre posúdenie sťažnosti podanej 15. apríla 2016 ústavnému súdu zásadný význam.

21. Keďže sťažnosť teda nespĺňala všetky náležitosti uvedené v § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde a ústavný súd v súlade so svojou konštantnou judikatúrou nie je povinný nahrádzať úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonávať advokát, bolo možné sťažnosť odmietnuť aj pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

22. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd už ďalšími návrhmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. decembra 2016